

sving på euroen, så er det ikke en følge af en beslutning af den art, som hr. Fogh Rasmussen i sin ordførertale her beskrev, der sker, når et enkelt land devaluerer, og derved, at det altså sker for en stor blok af lande, får det ikke de negative virkninger, som et enkelt lands solo-devaluering får.

Og så kan jeg ikke tilbageholde et hjertesuk. Jeg kan ikke forstå, at et medlem af Folketinget kan sige, at det kan være en ulykke for landet, hvis en leder af et land på demokratisk måde bliver statsminister her i landet. Jeg må skarpt tage afstand fra påstande af den art. Jeg synes ikke, det er værdigt, simpelt hen.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg beklager selvfølgelig, at hr. Arne Melchior ikke synes, det er værdigt, at jeg synes, det ville være en ulykke for landet. Og jeg prøver jo efter nu, om det er en ulykke for landet.

Jeg vil godt læse det citat fra svaret på S 3497 færdigt. Jeg beklager meget, at jeg ikke gjorde det før, så det var så svært for hr. Anders Fogh Rasmussen at høre, hvad det var, jeg sagde. Jeg vil citere videre fra det.

Der står her: »Tværtimod« – altså i modsætning til de rå markeds kræfter – »er dette samarbejde i vores del af verden det eneste mulige modsvar til de negative sider af globaliseringen.« Og det er dem, der hænger sammen med de rå markeds kræfter. »EU er på vores side, hvis vi skal undgå, at de globale markeds kræfter sætter sig på Danmark og skaber social udstødning. Globaliseringens negative sider kan ikke alene besvares af nationalstaten, men må besvares ved et samarbejde mellem en gruppe lande. Vi får kun selvstændighed over pengepolitikken gennem et samarbejde. Den selvstændighed, vi har afgivet på grund af globaliseringen, kan vi kun få tilbage sammen med de andre.«

Jeg synes, det er et godt og interessant svar. Og det, jeg spørger hr. Anders Fogh Rasmussen om, er: Er hr. Anders Fogh Rasmussen enig i denne vision, og er han enig i, at det er det, som EU faktisk kæmper for i øjeblikket, eller mener han, at den eneste vision, vi kan komme med, er det, vi har i øjeblikket, nemlig at vi er bundet til euroen i øjeblikket? Vi følger den op og ned. Altså hvis det kun er det, det drejer sig om, så er der ingen grund til at pålægge os alt dette her besvær og alle de ulykker, vi også skaber ved det.

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Jeg må jo rigtignok sige, at hr. Frank Aaens indlæg her for kort tid siden var opsigtsvækkende. Nu faldt sløret. Nu kom det frem, at den skjulte dagsorden i virkeligheden er, at kronen skal løsgøres fra euroen. Vi har nok anet, at det hele kun hang sammen, hvis det virkelig var sådan. Nu blev det sagt fra Folketingets talerstol. Det tror jeg vil blive et centralt tema ikke bare i dag, men i resten af diskussionen frem til den 28. september.

Hr. Frank Aaen talte om ting, der sank til bunds. Jeg tror nok, at det, der synker i øjeblikket, desværre så tragisk, mest af alt er efterladenskaberne efter det kommunistiske system, som hr. Frank Aaen i mange år kæmpede for.

Til hr. Arne Melchior: Jeg kan bekræfte, at det, der jo netop er fordelene ved at være med i et stort valutaområde eller en stor fælles valuta, er, at så får det ikke så stor en negativ virkning, hvis valutaens værdi skulle falde. Man kan enklest illustrere det ved at tage to tal. Det, der afgør, om det påvirker negativt, og hvor meget det påvirker negativt, er, hvor stor en del af økonomien der er afhængig af det, der ligger uden for ens eget valutaområde. Lad os sige, at i det ene tilfælde er det 100 kr. og i det andet tilfælde er det 20 kr. og værdien af valutaen falder med 10 pct. Så er det jo klart, at 10 pct. af 100 kr. er 10 kr., men 10 pct. af 20 kr. er kun 2 kr.

Derfor er det altid en fordel at være medlem af et stort valutaområde eller medlem af en stor fælles valuta, for så påvirker kursudsvingene mindre den enkelte valuta. Det er indlysende klart, og jeg skal gerne bekræfte, at sådan forholder det sig.

Jeg vil sige til fru Margrete Auken, at i min ordbog bruger jeg ikke udtrykket at tæmme de globale markeds kræfter, for jeg ser ikke så dystert og pessimistisk på fremtiden og en åben verden. Jeg bruger et andet udtryk, nemlig at nye tider kræver nye svar. Vi har i dag en globaliseret verden, som det hedder med et fint udtryk, med fri bevægelighed over landegrænserne ikke bare for mennesker og virksomheder, men også for kapital. Det er en god ting, men det kræver også, at vi politikere så har nye svar, herunder at vi ruste vores valutaer til det, og det er det, vi kan gøre ved et ja til euroen.